

**SLUJBA DE OBȘTE
CELOR NEBUNI PENTRU
HRISTOS**

Tipărită
cu binecuvântarea Prea Sfințitului
NICODIM
Episcop de Edineț și Briceni

© Seminarul Teologic Liceal de fete „Sf. Cuv. Mc. Elisabeta”
Edineț

LA VECERNIE

După obișnuitul Psalm, se cântă: Fericit bărbatul..., starea întîi

La Doamne, strigat-am..., stihirile pe 6, glasul 1-îi:

Podobie: O, preaslăvită minune...

Fericite (N), de Dumnezeu înțeleptite, curatul tău suflet strălucind cu cuget drept-credincios și fulgerînd cu razele faptelor bune, luminează plinirea credincioșilor, gonind întunericul dracilor. Pentru aceea, pe tine, ca pe un părtaș darului celui neînserat, toți, cu bună-credință, te ferim, vrednicule de minuni. (2 ori)

Avînd suflet milostiv și cuget curat, inimă trează, credință nesmintită și dragoste cu adevărat nefățarnică, de pe pămînt te-ai mutat către cele cerești, și cu cetele dreptilor te-ai sălășluit. Pentru aceasta, cu cîntări sfințite te cinstim, și toți cu bună-credință te slăvim, vrednicule de minuni, (N). (2 ori)

Întărindu-te cu învățăturile cele dumnezeiești, patimile cele trupești de la suflet le-ai gonit și te-ai făcut locaș preacurat Preasfintei Treimi. Pentru aceea, ți-ai mutat către viața

dumnezeiască fericitul tău trup nestruciat, și acum, păzindu-L Dumnezeu, cu judecată dumnezeiască, precum Singur știe, arătat preaslăvindu-te pe tine, (N). (2 ori)

Slavă..., glasul 1-îi:

Cum să nu ne mirăm de viața ta, sau să nu lăudăm viața ta cea întocmai cu a îngerilor, cuvioase (N), întreagă curăția cugetului, blîndețea ta cea cu smerenie, tăcerea și milostenia cea neîmpuținată. Cu toate bunătățile te-ai înfrumusețat, fericite. Pentru aceasta, te așteaptă pe tine negrăită bucurie și Împărăția cerurilor.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe ceea ce este slava a toată lumea, care din oameni a răsărit și pe Stăpînul a născut, Ușa cea cerească, pe Maria Fecioara să o lăudăm, cîntarea celor fără de trup și podoaba credincioșilor: Că Acesta S-a arătat Cer și Biserică Dumnezeirii, Acesta peretele cel din mijloc al vrajbei l-a surpat, pace a adus și împărăția a deschis. Deci, pe aceasta avîndu-o tărie credinței,

Apărător avem pe Domnul, Ce S-a născut dintr-înșă: îndrăznește dar, îndrăznește, poporul lui Dumnezeu, că Acela va birui pe vrăjmașul, ca un Iubitor de oameni.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei.

PAREMIILE

Din înțelepciunea lui Solomon, citire:

(III, 1-9)

Sufletele dreptilor sunt în mîna lui Dumnezeu și chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, dreptii sunt morți cu desăvîrșire și ieșirea lor din lume li se pare mare nenorocire. Și plecarea lor dintre noi, un prăpăd, dar ei sunt în pace. Chiar dacă, în fața oamenilor, ei au îndurat suferințe, nădejdea lor este plină de nemurire. Și, fiind pedepsiți cu puțin, mare răsplată vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare și i-a găsit vrednici de El. Ca pe aur în topitoare, așa i-a lămurit și ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Străluci-vor în ziua răsplătirii și ca niște scînteii, care se lasă pe miriște, așa vor fi. Judeca-vor neamurile și stăpîni vor fi peste popoare, și

Domnul va împărăți întru ei, în veci. Ei vor înțelege adevărul, ca unii care și-au pus încrederea în Domnul, cei credincioși vor petrece cu El în iubire, căci harul și îndurarea sunt partea aleșilor Lui.

De la înțelepciunea lui Solomon, citire:

(cap. 5)

Dreptii în veci vor fi vii și de la Domnul plata lor, și purtarea de grijă pentru dînșii de la Cel Preaînalt. Drept aceea, vor lua Împărăția podoabei și stema frumuseții din mîna Domnului. Că cu dreapta Sa, va acoperi pe ei și cu brațul Său îi va apăra. Lua-va toată arma rîvna Lui și va întrarma făptura cu arme spre izbînda vrăjmașilor. Îmbrăca-se-va în ziua dreptății și Își va pune Lui coif, judecata cea nefățarnică. Lua-va pavăză nebiruită bunătate, și va ascuți cumplită mînie întru sabie, și va ridica război împreună cu Dînsul lumea asupra celor fără de minte, merge-vor drept nemeritoare săgețile fulgerilor și, ca dintr-un arc bine încordat al norilor, la țintă vor lovi. Și din mînia cea zvîrlitoare de pietre pline va cădea grindină,

înfierbînta-se-va asupra lor apa mării. Și râurile îi vor îneca de năprasnă. Sta-va împotriva lor Duhul puterii și ca un vifor va vîntura pe ei, și va pustii tot pămîntul fărădelege, și răutatea va răsturna scaunele puternicilor. Ascultați dar, împărați, și înțelegeți, învățați-vă, judecătorii marginilor pămîntului. Ascultați, cei ce stăpîniți mulțimi și cei ce vă trufiți, întru noroadale limbilor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpînire și puterea de la Cel Preaînalt.

De la înțelepciunea lui Solomon, citire:

(cap. 4)

Dreptul, de va ajunge să se sfîrșească, întru odihnă va fi. Că bătrînețile sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Și căruntețile sunt înțelepciunea oamenilor și vîrsta bătrîneților, viața cea nespurcată, plăcut lui Dumnezeu fiind, l-a iubit și, viețuind între păcătoși, s-a mutat. Răpitu-s-a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui sau înșelăciunea să înșele sufletul lui. Că rîvna răutății întunecă cele bune și neînfrînarea poftii

schimbă gîndul cel fără de răutate. Sfîrșindu-se peste puțin, au împlinit ani îndelungați. Că plăcut era Domnului sufletul lui, Pentru aceasta, s-a grăbit din mijlocul răutății, iar noroadale văzînd și necunoscînd, nici punînd în gînd una ca aceasta, că dar și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

LA LITIE

Stihira hramului

Stihira sfîntului.

Îmbrăcîndu-te cu întregimea minții și cu buna-credință, ca și cu o porfiră de mult preț, (**N**); cu dreptatea și cu blîndețea, ca și cu o cunună dumnezeiască te-ai încununat; a împărăți împreună cu cei ce pătimesc pentru Hristos ai dorit, și acum stai înaintea Împăratului puterilor, Iisus, Cel cu totul Milostiv și Mîntuitorul sufletelor noastre.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Isprăvile faptelor tale celor bune, de Dumnezeu înțelepțite, (**N**), au luminat inimile credincioșilor. Că cine, auzind de smerenia ta cea nemăsurată și de răbdarea ta, nu se va minuna, de blîndețile cele către

toți și de nerăutatea, de milostivirea spre cei scârbiți, de ajutorul cel grabnic celor în nevoie, tu, celor ce umblă pe ape, ai fost liman netulburat și celor ce călătoresc - bună sporire. Pe toți, cu dumnezeiască cuviință, i-ai întâmpinat, vrednicule de minuni. Și acum, cu cununa nevestejită, te-ai încununat din mâna Atotțiitorului Dumnezeu, pe Care roagă-L să mîntuiască sufletele noastre.

Și acum..., a **Născătoarei:**

Maica lui Dumnezeu, pe tine te știm toți, care Fecioară cu adevărat și după naștere te-ai arătat, cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate, că pe tine te avem păcătoșii folositoare, pe tine te-am agonisit întru ispite mîntuire, pe una cea cu totul fără prihană.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 4-lea:

Podobie: Casa Eufратului...

Casă și locaș Preasfîntului Duh, preaînțelepte (N), te-ai făcut. Pentru aceasta, și pe noi ne fă casă Aceluia, celor ce cinstim sfîntă pomenirea ta.

Stih: Veseli-se-va cel drept de Domnul, și va nădăjdui spre Dînsul.

Viața ta ca un soare a strălucit în inimile credincioșilor, slobozind minunile. Pentru aceasta, și pe noi, cu lumina cea neînserată, ne luminează, cei ce cinstim cu totul cinstită pomenirea ta.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori, și ca cedrul cel din Liban se va înmulți.

Nu înceta rugîndu-te, (N), pentru robii tăi cei de-a pururea, pe care i-ai luminat cu duhovnicească viața ta, ca, bucurîndu-ne toți, să cinstim cinstită prăznuirea ta.

Slavă..., glasul al 4-lea:

Înger pămîntesc și om ceresc te-ai arătat, preafericite, izvor de umilință, curgerea milostivirii, noianul minunilor, rîul tămăduirilor, (N), vrednicule de minuni, măslin al lui Dumnezeu cu adevărat roditor, cu untdelemnul ostanelilor tale luminînd pe cei ce cu credință pe tine te laudă, și rugîndu-te Iubitorului de oameni să ne izbăvească din nevoi pe cei ce cu dragoste

cinstesc întru tot cinstită
pomenirea ta.

Și acum..., a Născătoarei:

Izbăvește-ne pe noi din nevoile
noastre, Maica lui Hristos
Dumnezeu, ceea ce ai născut pe
Făcătorul tuturor, ca să-ți
strigăm ție toți: Bucură-te, ceea
ce ești una folositoare sufletelor
noastre!

La binecuvântarea pâinilor

TROPARUL glasul 1-ii:

Auzind glasul Apostolului Tău
Pavel, care zice: Noi suntem
nebuni pentru Hristos, robul
Tău, Hristoase Dumnezeule, (N),
s-a făcut nebun pe pământ
pentru Tine. Pentru aceasta,
cinstind pomenirea lui, rugămu-
ne Ție, Doamne, mîntuiește
sufletele noastre. (de 2 ori)

Născătoare de Dumnezeu
Fecioară..., (o dată)

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., troparul
sfinților (de 2 ori) Slavă..., Și acum..., al
Născătoarei: Gavriil zicînd ție, Fecioară:
Bucură-te, ...

După catisma întîi, Sedea,na,

glasul al 5-lea:

Podobie: Cuvîntul cel împreună fără de
început...

Pe diamantul cel tare și turnul
cel neclintit de asupririle
vrăjmașilor, purtătorul de
Dumnezeu, (N), cu cîntări să-l
cinstim. Ca pe cel ce prin
răbdare cu adevărat a rușinat
pe potrivnicul vrăjmaș și l-a
făcut deșert, și acum se roagă
pentru mîntuirea sufletelor
noastre. (2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Înfricoșată minunea zămislirii
și chipul cel negrăit al nașterii,
întru tine s-a cunoscut pururea
Fecioară curată. Spăimîntează-
mi mintea mea și-mi luminează
gîndul. Slava ta, Născătoare de
Dumnezeu, s-a arătat tuturor,
spre mîntuirea sufletelor
noastre.

După catismă a 2-a, Sedea,na glasul al 4-
lea:

Podobie: Degrabă ne întîmpină pe noi...

Cu postul și cu înfrînarea, și
cu culcarea pe pământ, ai
vestejit patimile trupului, iar
sufletul l-ai luminat și, în cer, de

la Hristos mare plată ai luat. Cu aceasta bine ai plăcut lui Dumnezeu, vas de minuni vrednic și după moartea te-ai arătat celor ce aleargă către racla moaștelor tale, (N), preafericite. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de păcate să dăruiască celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. (2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Înnoit-ai, Preacurată, prin dumnezeiască nașterea ta, ființa cea muritoare și stricată de patimi a neamului pămîntesc, și ai ridicat pe toți din moarte la viața nestrucăciunii. Pentru aceasta, după datorie, toți te ferim, Fecioară preaslăvită, precum mai înainte ai zis.

Se cîntă polieleul: „Robii Domnului”.

Apoi aceste mărimuri:

Fericimu-te pe tine, sfinte dreptule (N), și cinstim sfântă pomenirea ta, că tu te rogi pentru noi lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Cu aceste stihuri:

1. Fericiți cei fără prihană care umblă în legea Domnului, fericiți cei ce păzesc poruncile Lui și-L caută cu toată inima lor.

2. Binecuvîntat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

3. Înțelepțește-mă și voi căuta legea Ta și o voi păzi cu toată inima mea.

4. Am vorbit despre mărturiile tale, înaintea împăraților și nu m-am rușinat.

5. Cei ce se tem de tine mă vor vedea și se vor veseli că în cuvintele Tale am nădăjduit.

6. În veac, Doamne, cuvîntul tău rămîne în cer. Viu va fi sufletul meu și Te va lăuda și judecățile tale îmi vor ajuta mie.

Slavă..., glasul 1-îi:

Slavă Ție, Treime Sfîntă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicînd: Slavă Ție Dumnezeule.

Și acum..., același glas:

Bucură-te, ceea ce ești cu dar dăruită, Marie, Domnul este cu tine, zicînd: și prin tine cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ție Dumnezeule (de 3 ori).

După polieleu,

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Degrabă ne întîmpină...

Arătatu-te-ai minunat întru răbdarea ta, întru toate ai plăcut lui Hristos, preafericite (N), cu gîndul cel înțelept ai întărit sufletul, robind duhului cugetele trupești și alegînd cele bune, ca să te nevoiești pentru Dumnezeu, bărbătește ai grăit: Deși iute este iarna, dar dulce Raiul, cu durere este a se trudi,

dar fericită este răsplătirea. Pentru aceasta, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mîntuiască sufletele noastre. (2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Pe Tine Te mărim, Născătoare de Dumnezeu strigînd: Tu ești una binecuvîntată, că din tine negrăit S-a născut Hristos, Dumnezeul nostru!

Antifonul întîii, glasul al 4-lea:

Din tinerețile mele...

Prochimen glasul al 4-lea:

Veseli-se-va dreptul de Domnul și va nădăjdui spre Dînsul.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog către tine.

Toată suflarea...

Evangelhia de la Luca

(VI, 17-23, vezi vineri, săpt a 19-a după Pogorîrea Sf. Duh)

După Psalmul 50,

Stihira, glasul al 6-lea:

Omule al lui Dumnezeu (N), minunate, tu, suindu-te pe scara faptelor celor bune, prin ea ai ajuns la Ierusalimul cel de sus, și acolo ai văzut pe Hristos cel dorit. Pentru care, ai topit muritorul tău trup și l-ai schimbat cu viața cea fără de

moarte. Roagă-te neîncetat și pentru noi, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

CANOANELE

Canonul Născătoarei de Dumnezeu (Vezi Paraclisul Maicii Domnului).

Canonul Sfinților:

Cîntarea întîii, glasul al 4-lea:

Irmosul:

Adîncul Mării Roșii, cu urmele neudate pedestru trecîndu-l Israil cel de demult, cu mîinile lui Moise, în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustie a biruit.

Cu împărtășirea cea către Dumnezeu, cuvioase, te-ai făcut lumină și osebindu-te către Dînsul cu dorirea cea desăvîrșită, (N) fericite, ai luat împlinirea nădejdlor tale celor bune, părinte.

Aprinzîndu-te de dragostea cea către Dumnezeu, lumea ai părăsit, aflînd împreună călător pe Hristos, (N) slăvite, cu care împreună ai săvîrșit cărarea cea mîntuitoare, bucurîndu-te.

Slavă...,

Dorind a te îmbogăți cu cele ce nicidecum nu se deșartă, cu gînd viteaz ai lepădat, înțelepte,

bogăția și slava vremelnică, și desfătarea cea trecătoare, și moștenirea lumească.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Fiul lui Dumnezeu știindu-te pe tine, frumoasă și aleasă și cu totul cinstită, S-a făcut Fiul tău, preanevinovată, făcînd fii prin har pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Cîntarea a 3-a,

Irmosul:

Veselească-se de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigînd: Tu ești puterea mea, Doamne, și scăparea și întărirea!

Cu osîrdie te-ai dezbrăcat către lucrările cele înțeleghătoare, biruind taberele vrăjmașului cu ajutorul dumnezeiescului Duh.

Cu rănilile și cu înfrînarea prin rugăciuni, și cu bătăile, cuvioase, patimile lumești, părinte (N), le-ai rănit.

Slavă...,

Fericitul Tău, Iisuse, (N), cu bucurie dorind a muri cu moartea Ta, Stăpîne, cea purtătoare de viață, a omorît pe vrăjmașul.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Născut-ai, Curată și cu totul fără prihană, pe Pricinuitorul tuturor, Care izbăvește pe oameni de căderea cea cumplită a neascultării.

Sedealna, glasul al 5-lea:

Podobie: Cuvîntul cel împreună...

Cu dumnezeiască unire luminîndu-te, ai umblat cu credință în căile care duc către strălucirile cele dumnezeiești, părinte, cuvioase, și, trecînd năvălirile vrăjmașilor, te-ai arătat fiu luminii și zilei, (N), de Dumnezeu fericite.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Maica lui Dumnezeu, Preacurată, cetatea creștinilor, izbăvește din nevoi pe poporul tău, care strigă cu de-adinsul și stai împotriva vrăjmașilor celor netrupești și trufași, ca să cîntăm ție: Bucură-te, binecuvîntată!

Cîntarea a 4-a,

Irmosul:

Ridicat pe Cruce văzîndu-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptății, a stat întru a sa rînduială, precum se cuvine strigînd: Slavă puterii Tale, Doamne!

Unindu-te cu cărarea dreptății, ai intrat în dumnezeiasca cetate cea păzită de Dumnezeu, cuvioase (N), îmbogățindu-te cu strălucirea cea mîntuitoare.

Văzînd, cuvioase (N), cugetul celor purtători de Dumnezeu a fi într-un chip, te-ai îmbrăcat cu dumnezeieștile povestiri și cu dumnezeiasca haină.

Slavă...

Darul Duhului Sfînt aflînd, părinte (N), inima ta ca pe o tablă curată, a scris într-însa nepătimirea cea desăvîrșită, credința și dragostea nefățarnică.

Și acum..., a Născătoarei:

Cel Ce șade pe scaunul cel preaînălțat al Heruvimilor, avîndu-te pe tine ca pe un scaun, Marie, Mireasa lui Hristos Dumnezeu, S-a odihnit în brațele tale, Preaslăvitul Dumnezeuul nostru.

Cîntarea a 5-a,

Irmosul:

Tu, Doamne, lumina mea, în lume ai venit lumina cea sfîntă, care ai întors dintru întunericul necunoștinței pe cei ce Te laudă cu credință.

Primind prealuminată rază, (N), te-ai arătat ca soarele și, întunericul dracilor l-ai gonit, vrednicule de slavă.

De dragostea Ta, Hristoase, cuviosul (N), a lepădat cu totul dragostea trupului, scuturîndu-o ca pe gunoiul lumii.

Slavă...

Întărindu-ți sufletul cu putere dumnezeiască, te-ai sălășluit în lume, pustiind patimile, părinte de Dumnezeu înțelepțite, (N).

Și acum..., a Născătoarei:

Dragostea cea nestrîcătoare a conținut, că Fecioară fără strîcătoare a născut pe Dumnezeu Cuvîntul, mai presus de fire și de cuvînt, rămînînd Fecioară.

Cîntarea a 6-a,

Irmosul:

Jertfi-voi cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sîngele dracilor curățindu-se, cu sîngele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Întinzînd toată mintea ta către Dumnezeu prin neîncetate învățături, dragostea trupească n-ai cruțat-o, pricinuind ție cîștigarea bunătăților și

înălțarea minții către
Dumnezeu, (N).

Viețuind în mijlocul lumii, n-ai luat nici spurcăciune, nici vreo prihană, fericite, și mai vîrtos, cu rugăciunile tale cele cinstite, curățești de spurcăciunea sufletului pe cei ce aleargă la tine.

Slavă...,

Avîndu-ți gîndul mai sus de cugetele trupești, nu te-ai rănit golindu-te în mijlocul femeilor, căci te-ai îmbrăcat (N), cu haina pătimirii.

Și acum..., a Născătoarei:

Cu gura și cu cugetul, și cu inima te propovăduim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, că prin tine ne-am împăcat cu Dumnezeu, noi, cei ce mai întîi am fost lepădați pentru neascultarea strămoșului.

C O N D A C, glasul al 8-lea:

De frumusețea cea de sus dorind, prin necîștigarea lumii celei deșarte, îngerească viață petrecînd, te-ai săvîrșit, (N) fericite, cu care împreună pe Hristos Dumnezeu roagă-L neîncetat pentru noi toți.

I C O S

Cum voi putea eu, păcătosul și spurcatul cu sufletul împreună și cu trupul, a istorisi cea în trup viața ta întocmai cu a îngerilor și preaslăvitele minuni. Dacă mulți cei preaînțelepți nu pot a ajunge a povesti răbdarea ta cea multă și smerenia, și dragostea ta cea caldă către Hristos, dar, nădăjduind spre nerăutatea ta, o, fericite, așa strig ție: Bucură-te, steaua cea prealuminoasă, care ai strălucit de la răsăritul faptelor bune și ai luminat lumea cu minunile; Bucură-te, Cel Ce ai urît dragostea părintească, iar pe Unul Hristos, Care este peste toate Dumnezeu, cu toată inima L-ai iubit, și Aceluia cu neabătută dorință ai urmat; Bucură-te, că după Apostol, nebună viețuire ți-ai ales, Bucură-te, cel ce ai schimbat cele stricăcioase și cele stătătoare, cu nădejdea bunătăților celor ce vor să fie; Bucură-te, Cel Ce te-ai asemănat cu răbdarea lui Iov celui vechi; Bucură-te, răbdătorule de chinuri al lui Hristos nebiruit, Cel Ce pururea biruiesti pe diavolul cu smerenia ta; Bucură-te, cel ce ca săracul

Lazăr cel de demult, acum te odihnești în sânul lui Avraam; Bucură-te, cel ce, după ducerea ta din lumea aceasta, te afli celor ce sunt în neazuri și în ispite gata folositor și apărător; Bucură-te, cel ce pretutindeni repede întâmpini pe cei ce te cheamă pe tine; Bucură-te, de Dumnezeu cugetătorule (N).

Cântarea a 7-a,

Irmosul:

În cuptorul cel persienesc, tinerii lui Avraam, cu dragostea buneicredinței mai virtos decât cu văpaia focului fiind aprinși, au strigat: Bine ești cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne!

Cuprins fiind părinte (N), de dumnezeiasca dragoste, cea asemenea lui Hristos, cu bucurie te-ai dat pe tine cu totul, ca să mîntuiești pe alții, strigînd: Bine ești cuvântat în Biserica măririi Tale, Doamne!

Luînd, părinte (N), hrană dată ție din cer, cu aceasta ai hrănit pe cei ce au primit poruncile tale cu bună plecare și au părăsit păcatul cel rîvnitor de cele de jos, fericite.

Slavă...,

Urmînd predaniilor celor părintești părinte (N), înțelepte, de stricăciunea lui Origen, cea de rea credință, ai poruncit, ca să fugă cei ce strigă: Bine ești cuvântat în Biserica măririi Tale, Doamne!

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ești locaș sfințit dumnezeiesc al Celui Preaînalt; Bucură-te, că prin tine s-a dat bucurie, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvîntată ești tu între femei, ceea ce ești cu totul fără prihană, Stăpîină!

Cântarea a 8-a,

Irmosul:

Mîinile întinzîndu-și Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat, și puterea focului a stins, cu bună faptă încingîndu-se tinerii cei iubitori de bunăcredință, strigînd: Binecuvîntați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Stea cu totul luminoasă ai fost, povățuind către viață pe cei din întunericul patimilor. Că ai făcut pe femeile cele necurate a vieții întru curăție și gonești bolile cele cumplite, strigînd:

Binecuvîntați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Fiind întreg la minte și vrînd să te batjocorești, întru ascunsul minunilor celor înțelepte, pe mulți ai vînat, cuvioase (N), de s-au făcut nebuni pentru Domnul, strigînd cu suflet preacurat: Binecuvîntați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Binecuvîntăm pe Tatăl...

Domnul Cel Ce este Unul desăvîrșit, Care pe ai Săi slăvește după vrednicie, cînd te duceai și în mormînt te trimiteai, fericite, te-a cinstit cu îngereștile luminate cuvîntări pe tine, care strigi: Binecuvîntați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Și acum..., a Născătoarei:

Strălucit-a Domnul din tine, Fecioară Curată, Cel Ce ne izbăvește pe noi, pe Care roagă-L, Stăpînă, să lumineze pe cei ce te cîntă pe tine și să ne izbăvească pe noi de primejdii, cei ce strigăm: Binecuvîntați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Cîntarea 9-a,

Irmosul:

Piatra cea netăiată de mîină cea din marginea unghiului, din tine,

Fecioară, muntele cel netăiat, S-a tăiat Hristos, adunînd firile cele osebite. Pentru aceasta, veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Fiind dat Treimii din toată inima cu osîrdie și luînd de la Dînsa raze ca o facere de bine, te-ai făcut cu chip luminos, și dăntuiești împreună cu îngerii.

Unindu-te cu dragoste dumnezeiască, luminîndu-te cu înfrînare, ai ajuns acum la împărtășirea și la desfătarea bunătăților celor vrednice, (N), de Dumnezeu fericite.

Slavă...,

Cu ale tale dureri și sudori ai primit veselia, care nicidecum nu are sfîrșit, întru care desfătîndu-te, (N), preafericite, și pe noi neîncetat ne pomeneste.

Și acum..., a Născătoarei:

Mîntuiește-mă, ceea ce ai născut pe Izbăvitorul și Făcătorul de bine al tuturor, risipește norii sufletului meu, ceea ce ești nor al luminii, Stăpînă Sfîntă, și mă fă pe mine puternic împotriva patimilor, celor ce se luptă cu mine.

LUMINÎNDA:

Îndelungându-te și de împreună viețuirea cu cele lumești fugind, lui Hristos celui asupra tuturor, Dumnezeul nostru, cu viața cea fără prihană, bine ai plăcut. Pe Care acum roagă-L pentru noi, robii tăi, care cu credință prăznuim întru tot cinstită pomenirea ta, de Dumnezeu înțelepțite. (2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce pe înțelepciunea Ipostatnică și Cuvîntul cel mai presus de știință, și Doctorul tuturor L-ai născut Fecioară, bubele și rănila sufletului meu cele cumplite și de multă vreme vindecă-le, și potolește gândurile inimii mele cele cu patimi.

L A L A U D E

Stihirile, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Dat-ai pildă de răbdare și de bărbăție, Preabunule Doamne, pe dreptul (N) și mult minunatul, care, cu bunătăți și cu cuvinte, și cu lucruri strălucește, împodobindu-se cu întreaga înțelepciune și cu blîndețile. Pentru aceea, slăvim rînduiala cea negrăită, Iisuse Atotputernice, Mîntuitorule al sufletelor noastre. (2 ori)

Drept și fără de răutate, adevărat și fără prihană, și credincios, ferit de tot lucrul rău te-ai arătat, (N) fericite, luminat cu faptele cele bune, și strălucind cu buna-credință. Pentru aceea, te fericim și prăznuim astăzi sfințită și cinstită adormirea ta, bucurîndu-ne, de Dumnezeu înțelepțite.

Îmbrăcîndu-te cu întregimea minții și cu buna-credință ca și cu o porfiră de mult preț, (N), cu dreptate și cu blîndețe, ca cu o cunună dumnezeiască, te-ai încununat; a împărăți împreună cu cei ce pătinesc pentru Hristos ai dorit, și acum stai înaintea Împăratului puterilor, Iisus Cel cu totul Milostiv și Mîntuitorul sufletelor noastre.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Isprăvile faptelor tale celor bune, de Dumnezeu înțelepțite (N), au luminat inimile credincioșilor. Că cine, auzind de smerenia ta cea nemăsurată și de răbdarea ta, nu se va minuna, de blîndețile cele către toți și de nerăutate, de milostivire spre cei scîrbiți, de ajutorul cel grabnic celor în

nevoie, tu, celor ce umblă pe ape ai fost liman netulburat și celor ce călătoresc - bună sporire. Pe toți, cu dumnezeiască cuviință, i-ai întâmpinat, vrednicule de minuni. Și acum, cu cununa nevestejită te-ai încununat din mîna Atotțiitorului Dumnezeu, pe Care roagă-L să mîntuiască sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei:

Stăpîna, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi din toată nevoia și scîrba.

Slavoslovia cea mare, troparul, ecteniile și otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din cîntarea a 3-a și a 6-a. Prochimen gl. al 7-lea: Cinstită este înaintea Domnului..., Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate... Apostolul din Epistola către Galateni (V, 22 - VI, 2, vezi al doilea Apostol din 26 decembrie). Aliluia, glasul al 8-lea: Scoală, Doamne și vină la odihna Ta... Stih: Ascultă, fiică, și vezi, și pleacă urechea ta... Evanghelia de la Matei (IV, 25; V, 1- 13, vezi marți, săpt. 1-îi după Pogorîrea Sf. Duh).

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.